

מבוא בענייני השעה

"כתר לי זעיר ואחור"

בתקופה סוערת זו אשר נאמר בה לך עמי בא בחדריך (ישעיהו כו, כ. ועי' ב"ק ס ע"ב) - חדרי הלב, לנקותם חמץ והשאור שעבר עליו הפסח מימים ימימה, העולם עצר מלכת, הרבה יאמרו או קבעו - פעמיו של משיח הם הדורך בגת וסימני גאולה נתנו אותותם אותות מלחמה דם אש ותמרות עשן הם יתנו תקוותם... אך כוכבים ממסילותם, שרי מעלה על ארצם, מביטים ומבינים "יצא הקצף מלפני ה' החל הנגף" (במדבר יז, יא). אף שרו של ישראל מיכאל הכהן הגדול המעלה קרבנות תדיר, רץ לרצות שוכן דר חביון, אץ לכפר עם המחטה והקטורת, לעמוד ולפלל.

אך משמים מחכים, ממתנים - לבנים. אם נעשה חושבים, אם נתחקה אחר אורים ותומים, בימינו התורה וחכמיה לוית חן הם לראשנו מהעבר אל לעתיד. מה שהיה הוא שיהיה - והחכמה מאין תמצא. דורות על דורות, גזירות התחלפו בגזירות - אסונות השכיחו אסונות - זכור ימות עולם בינו שנות דור ודור.. וכאן הבן שואל מדוע ומתי ועד מתי? - וכאן האב יענה - שאל אביך ויגדך - זקניך ויאמרו לך; בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם כי חלק ה' עמו (דברים לב, ז-ט) - שנאת החינם שהפרידה והחריבה את חלק ה' - את יעקב חבל נחלתו... יסובבנהו - בסיבות, יבוננהו עד מתי שיבינו - יצרנהו.. כנשר על גוזליו ירחף וירחם. תתאחדו! איני יכול עוד לראות את שברי - שברי חלק בעמי, צער שכינתי.

בתחילתם של שמועות ניגשו כמה ת"ח להעלות את השאלה לפניו מה ואיך צריכה להיות ההתייחסות למגיפה ולמצב, האם אלו סימני גאולה? או נחלתם של גויים ומכותם? וזו היתה תשובתו מיישבת הדעת: לפעמים יש תקופות שצריך לעבוד את הקב"ה ב'מוחין דקטנות'. לפעמים הדבר הזה נגזר על אדם, לפעמים על משפחה, על כפר, על עיר, ולפעמים גם על דור. על הדור שלנו כנראה נגזר כעת שיתנו את דעתם על התכלית. לעצור הכל להבין ולפשפש במעשינו. זה כמו שהקדוש ברוך הוא עצר את עולמו ואמר לו די! קץ כל בשר בא לפני, מנהג העולם ושגרת חייהם במנהג לא טוב, הולכים בשובבות ליבם, בטוחים בחיים, בוטחים בממון, בוטחים ברופאים וברפואות, ואינם תולים באמת את מבטחם ביוצרים.

בימי קדם מימים כתיקונם, אדם פשוט היה יוצא לשוק, מבקש מהשם שישלח לו את פרנסתו, שיוריד לו גשמים להשקות שדהו, שיזמן לו דגים שיבואו לארבע אמותיו והוא יוכל להעלותם בחכתו, שיזמן לו עופות כשרים, שימציא לו אבן טובה ומרגלית יקרה, וכל מה שנצרך לתועלת. היום, אדם לא מתפלל על הפרנסה שלו מתוך תלות מוחלטת בה', באופן כזה שרק השם הוא שיושיע אותו. הוא סומך יותר על זה שהוא מקבל פרנסה מידי חודש בחודשו, והוא מברר כמה מופקד לו בבנק. אנשים לא סמוכים על ה' באמת, וכל ענין הבטחון בה' נוהגים בו כי כך כתוב בספרים שצריך לבטוח.

יש עזות וגאות בין הנבראים, חושבים בליבם שיודעים מי זה הקב"ה ומה זו התורה, כל אחד חושב שהוא יודע. ואז, השם ברוך הוא בפתע וברגע עושה דבר שאף אחד לא מכיל - הוא מזעזע את הנבראים, מפיל פחד ואימה על כל העולם ברגע קל. אם נבין שאין לנו תפיסה בבורא יתברך ואיננו יודעים מי הוא, ונעבוד אותו בתמימות וביראה; אם נביט בענווה ובכבוד על כל מי שנברא בצלם אלוהים ויפחתו הולכי הרכיל בינינו ויהיה כבוד בין איש לרעהו ואהבת חנים - הקורונה הזו תתבטל בעזרת השם. כך חושבני שהתורה אומרת. הבעל שם טוב הקדוש אמר: 'תורת ה' תמימה'. מפני מה היא תמימה? בגלל שאף אחד לא נגע בה. צריך להתחזק ביראה מהשם ולהתהלך בתמימות. לא נכון לדבר בשמו. אפשר להגיד מה שנכתב במדרשים, להיעזר בלשון חכמינו, אבל לא לחשוב שאנחנו יודעים דעת עליון.

דברנו על כך בשיעור בחנוכה שצריך לעורר ולעשות כנסים בעניין האחדות, לעורר שיהיה כבוד בן איש לרעהו ויפסקו בעלי הדילטוריא. הפגם בכבוד בצלם אלקים - חוששני שזהו השורש לכל הבעיות והמחלות. הפה של בעל לשון הרע, אשר חז"ל משווים אותו לשופך דמים - הפך להבל משחית שמכלה את העולם. ביבמות דף סב ע"ב מובא שתלמידי רבי עקיבא הסתלקו על עניין שלא נהגו כבוד בין זה לזה, צריך להתקרב יותר האחד לנפשו של רעהו. להאיר פנים לכל צלם אלוהים, ע"י כך מאירים את אור הגנוז בעולם, כפי שעלה החידוש בחנוכה שאור הגנוז גמטריא צלם אלוהים. **עד כאן תשובת אמריו.**

בהתבוננות על דברי התורה שאמר בשיעורו בחנוכה טרם פרוץ המגיפה, קבלנו אומד דברים מהו לשמוע ולקיים דברי חכמים. דברי התורה שעורר עליהם, העצות הנובעות מתורת אמת ורוה"ק המתגלית בעת לימוד תורה לשמה, נסובו על קיומנו, כפי שהתריע בשיעורו על סכנת הקיום לנו ולעולם. זה לראשונה ששמענו מפיו כזו קריאה וזעקה לערוך כנסים ולעשות מלחמה על כך שיתאחדו לבטל הפירוד, ולהתרחק מבעלי רכיל ודלטוריה. בוודאי היה לנו להתעורר בליבנו ולעורר את אחינו הקרובים לנו, ואפילו אם היה אחד זעיר ויחיד שהיה פועל בעניין, כמה היה מונע מי יודע? הרי הוא לא פחות משקל מאותו אחד ויחיד שהפיץ יצור כה זעיר. חומרת הדברים שהאריך בה הרב בשיעורו שאמר ושנה ושילש; **"הדבר היחיד שיבטל כל האסונות וכל המחלות... זה רק שיכבדו אחד לשני"**. לפגום בכבוד של בן יחיד, למלך יחיד, הוא דבר שאינו נמחל. זה פגם בכתרו של המלך בחלקו שלו במלכות השם על בראיו. בדבריו הקדושים, דברי יושר אמת וצדק, מצאנו הפלא ופלא אשר המביט יראה שעולים בקנה אחד ומספר אחד עם כל האותות שנתן השם מסובב כל הסיבות אשר חתם חותמו במידת תורתו, הנה בידודם של החשודים שלקו בקורונה הוא ארבעה עשר ימים, כמו ההסגר שבו נבדק המצורע בעל הלשון הרעה. המצורע המוחלט בדד ישב מחוץ למחנה, מניחים מחסום לפה.. שלא יתפשט הבל הפה ויזיק! רואים אנו שהתוצאה של המגפה הזו היא האזהרה להתרחק זה מזה. ואת הרמז אור הגנוז חנוכה = 367 בגימטריא קורונה! בין אדם לחבירו גם בגימטריא קורונא - שם המחלה הינה ע"ש כבוד - שלא נהגו כבוד.. כך נקראת "קוביד 19" בגימטריא כ"ה כסלו. רש"י ביחזקאל מפרש קורנא בלע"ז כתר.. השם יתברך כנשר יעיר קנו (דברים לב, יא) מעורר את העולם שיהיו ברחמים על מעשיו, בהפרידו בני אדם, יצב גבולות עמים למספר בני ישראל. הכל הוא עושה למען עם ישראל למען עמו ונחלתו - לכן הפגם שפוגמים בכבודם של כל אדם בין איש בין אשה בין ילד בין ילדה, ובפרט לזקנים ולחכמים, הנמשך כבר דורות על דורות, בנה חורבנות על חורבנות, וכאן אנו מבינים שאין לנו מנוס מלשמוע דברי חכמים - האורים והתומים. מי האיש הבוחר בחיים יאיר פנים ויקיים ספר חפץ חיים. כך תתבטל המגיפה מעלינו, ככה יתבטלו כל הגזירות, וככה נראה בקיבוץ גלויות ובבניית בית משכן השם.

באר מים חיים

במדור זה
הובאו כמה מאמרים
ערוכים בשילוב מתוך
קטעי הדברים של מורנו
הרב שליט"א בשיעורים
על פסח בשנים קודמות
[תשע"ז תשע"ט ועוד]
עם הוספות ביאור
והרחבת הענינים

מן הבאר